

Quyền về Thuyên Chuyển và Cho Xuất Viện

CANHR là một tổ chức tư nhân, phi lợi nhuận 501(c)(3) nhằm cải thiện chất lượng dịch vụ chăm sóc và chất lượng cuộc sống cho những người tiêu dùng sử dụng dịch vụ chăm sóc lâu dài ở California.

Luật Liên Bang và California đưa ra các biện pháp bảo vệ mạnh mẽ chống lại việc trục xuất những người lưu trú ra khỏi viện điều dưỡng. Người lưu trú có các quyền rất cụ thể nhằm ngăn chặn việc thuyên chuyển và cho xuất viện không phù hợp, không cần thiết và không đúng thời điểm.

Cơ sở phải cho phép mỗi người lưu trú ở lại cơ sở và không thuyên chuyển hoặc cho xuất viện người lưu trú đó khỏi cơ sở trừ khi:

1. Việc đó là cần thiết cho phúc lợi của người lưu trú và các nhu cầu của người lưu trú không thể được đáp ứng tại cơ sở (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(A));
2. Sức khỏe của người lưu trú đã được cải thiện đầy đủ nên người lưu trú không còn cần các dịch vụ do cơ sở cung cấp nữa (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(B));
3. Sự an toàn của các cá nhân trong cơ sở đang bị đe dọa do tình trạng lâm sàng hoặc hành vi của người lưu trú (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(C));
4. Sức khỏe của các cá nhân trong cơ sở sẽ bị đe dọa (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(D));
5. Sau khi nhận được thông báo hợp lý và thích hợp, người lưu trú đã không thanh toán (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(E));
6. Cơ sở ngừng hoạt động (42 CFR §483.15(c)(1)(i)(F)).

Hồ Sơ Chứng Từ

Cơ sở phải ghi lại nguyên nhân căn bản của việc thuyên chuyển vào hồ sơ của người lưu trú. 42 CFR §483.15(c)(2). Nếu cơ sở tuyên bố không thể đáp ứng nhu cầu của người lưu trú (lý do 1 ở trên), cơ sở phải ghi lại những nhu cầu cụ thể mà không thể được đáp ứng, nỗ lực đáp ứng nhu cầu của cơ sở và các dịch vụ có sẵn tại cơ sở tiếp nhận để đáp ứng nhu cầu của người lưu trú. 42 CFR §483.15(c)(2)(i)(A).

Khi một cơ sở tuyên bố không thể đáp ứng nhu cầu của người lưu trú hoặc người lưu trú không còn cần các dịch vụ của cơ sở nữa (lý do 1 và 2 ở trên), bác sĩ của người lưu trú phải cung cấp chứng từ. 42 CFR §483.15(c)(2)(ii)(A). Bất kỳ bác sĩ nào cũng có thể cung cấp chứng từ khi cơ sở tuyên bố sức khỏe hoặc sự an toàn của các cá nhân trong cơ sở sẽ bị đe dọa (lý do 3 và 4 ở trên). 42 CFR §483.15(c)(2)(ii)(B).

Thông Báo Bằng Văn Bản

Trước khi thuyên chuyển hoặc cho xuất viện một người lưu trú, cơ sở phải gửi thông báo bằng văn bản cho người lưu trú và đại diện của người lưu trú bằng ngôn ngữ và cách thức mà họ hiểu được. 42 CFR §483.15(c)(3)(i). Cơ sở phải gửi bản sao thông báo đến chương trình thanh tra viên chăm sóc dài hạn. Trừ khi được nêu rõ dưới đây, thông báo phải được đưa ra ít nhất 30 ngày trước khi người lưu trú được thuyên chuyển hoặc cho xuất viện (xem phần tiếp theo).

Thông báo phải có tất cả thông tin sau. Nếu thiếu một trong các mục sau thì thông báo không có giá trị:

- Lý do thuyên chuyển hoặc cho xuất viện (42 CFR §483.15(c)(5)(i));
- Ngày thuyên chuyển hoặc cho xuất viện có hiệu lực (42 CFR §483.15(c)(5)(ii));
- Địa điểm mà người lưu trú sẽ được thuyên chuyển hoặc cho xuất viện (42 CFR §483.15(c)(5)(iii));
- Tuyên bố về quyền kháng cáo của người lưu trú, thông tin về cách lấy mẫu đơn kháng cáo và nhận hỗ trợ để hoàn thành và gửi yêu cầu kháng cáo (42 CFR §483.15(c)(5)(iv));

- Tên, địa chỉ gửi thư, địa chỉ email và số điện thoại của Đơn Vị Kháng Cáo về Thuyên Chuyển và Cho Xuất Viện do Văn Phòng Điều Trần và Kháng Cáo Hành Chính thuộc Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe California điều hành (42 CFR §483.15(c)(5)(iv) và Thư gửi Tất Cả Các Cơ Sở (All Facility Letter, AFL) của Sở Y Tế Công Cộng California 10-20;
- Tên, địa chỉ gửi thư, địa chỉ email và số điện thoại của Thanh Tra Viên Chăm Sóc Dài Hạn (42 CFR §483.15(c)(5)(v));
- Đối với những người lưu trú bị khuyết tật về phát triển, trí tuệ hoặc tâm thần, số điện thoại, địa chỉ gửi thư và địa chỉ email của cơ quan bảo vệ và biện hộ của California, Các Quyền của Người Khuyết Tật California (42 CFR §483.15(c)(5)(vi)&(vii));
- Tuyên bố rằng người lưu trú có thể đại diện cho chính mình hoặc sử dụng cố vấn pháp lý, người thân, bạn bè hoặc người đại diện phát ngôn khác (42 CFR §431.206).

Nếu thông tin trong thông báo thay đổi, cơ sở phải thông báo cho người lưu trú và đại diện của họ về những thay đổi đó ngay khi có thể. 42 CFR §483.15(c)(6). Đối với các thay đổi quan trọng như thay đổi điểm đến, phải đưa ra thông báo mới mô tả rõ ràng (các) thay đổi và đặt lại ngày thuyên chuyển hoặc cho xuất viện để cung cấp thông báo trước 30 ngày. Cẩm Nang Hoạt Động của Tiểu Bang CMS, Phụ Lục PP – Hướng Dẫn dành cho Người Khảo Sát đối với Các Cơ Sở Chăm Sóc Dài Hạn, tại F623.

Người lưu trú không phải rời khỏi cơ sở nếu chưa được cung cấp thông báo bằng văn bản mà tuân thủ các yêu cầu này.

Ngoại Lệ đối với Thông Báo 30 Ngày

Như được đề cập ở trên, có một số trường hợp ngoại lệ đối với yêu cầu thông báo trước 30 ngày. Các quy định của liên bang cho phép đưa ra thông báo “càng sớm càng tốt” trước khi thuyên chuyển hoặc cho xuất viện trong trường hợp: sức khỏe hoặc sự an toàn của các cá nhân trong cơ sở sẽ bị đe dọa; nhu cầu y tế khẩn cấp của người lưu trú cần được thuyên chuyển sớm hơn; sức khỏe của người lưu trú đã được cải thiện đủ để cho phép thuyên chuyển hoặc cho xuất viện sớm hơn; hoặc người lưu trú đã cư trú tại cơ sở dưới 30 ngày. 42 CFR §483.15(c)(4).

Ngay cả khi đáp ứng được ngoại lệ đối với yêu cầu thông báo 30 ngày, cơ sở vẫn phải cung cấp thông báo bằng văn bản trước đề xuất thuyên chuyển hoặc cho xuất viện và cơ hội kháng cáo. Viện điều dưỡng không thể thuyên chuyển hoặc cho xuất viện một người lưu trú trong khi chờ kháng cáo, trừ khi sự chậm trễ sẽ gây nguy hiểm cho sức khỏe hoặc sự an toàn của người lưu trú hoặc các cá nhân khác trong cơ sở. 42 CFR §483.15(c)(1)(ii).

Luật California yêu cầu viện điều dưỡng phải đưa ra “thông báo trước hợp lý” bằng văn bản trong mọi trường hợp thuyên chuyển hoặc cho xuất viện, trừ khi có trường hợp khẩn cấp. Bộ Luật H&S §1599.78, 22 CCR §72527(a)(6).

Kháng Cáo một Thuyên Chuyển hoặc Cho Xuất Viện

Người lưu trú có quyền kháng cáo việc cố gắng thuyên chuyển hoặc cho xuất viện của viện điều dưỡng và có phiên điều trần cũng như quyết định do Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe California (DHCS) ban hành. Để yêu cầu kháng cáo, hãy gọi cho Đơn Vị phụ trách Thuyên Chuyển, Cho Xuất Viện, Từ Chối Tái Nhập Viện của Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe theo số (916) 445-9775 hoặc (916) 322-5603. Hãy liên hệ với CANHR để được tư vấn nếu DHCS không đồng ý tổ chức phiên điều trần.

Sau khi kháng cáo đã được thực hiện, cơ sở không được phép cho người lưu trú xuất viện trong khi kháng cáo đang chờ xử lý. Cẩm Nang Hoạt Động của Tiểu Bang CMS, Phụ Lục PP – Hướng Dẫn dành cho Người Khảo Sát đối với Các Cơ Sở Chăm Sóc Dài Hạn, tại F623.

Viên chức điều trần làm việc cho DHCS sẽ tiến hành phiên điều trần và đưa ra quyết định bằng văn bản. Các phiên điều trần thường được tổ chức tại viện điều dưỡng nơi người lưu trú cư trú hoặc, tại bệnh viện nếu người lưu trú đang nhập viện và kháng cáo việc từ chối tái nhập viện. Các phiên điều trần cũng có thể được tổ chức qua hội nghị truyền hình.

Người lưu trú có các quyền quan trọng về thủ tục pháp lý để đảm bảo quy trình điều trần công bằng. Tiêu Phần E của Phần 431 trong Tiêu Đề 42 của Bộ Luật Các Quy Định Liên Bang. Trong quá trình kháng cáo về thuyên chuyển và cho xuất viện, người lưu trú có quyền:

- Vào thời điểm hợp lý trước ngày điều trần và trong khi điều trần, kiểm tra tất cả tài liệu và hồ sơ sẽ được cơ sở điều dưỡng chuyên môn sử dụng tại phiên điều trần (42 CFR §431.242(a));
- Mang theo nhân chứng (42 CFR §431.242(b));
- Thiết lập tất cả các sự kiện và tình huống thích hợp (42 CFR §431.242(c));
- Trình bày lập luận mà không có sự can thiệp quá mức (42 CFR §431.242(d)); và
- Đặt câu hỏi hoặc bác bỏ bất kỳ lời khai hoặc bằng chứng nào, bao gồm cơ hội đối chất và kiểm tra chéo các nhân chứng bất lợi (42 CFR §431.242(e)).

Nếu quyết định điều trần có lợi cho người lưu trú đã bị thuyên chuyển hoặc cho xuất viện không phù hợp, thì Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe phải nhanh chóng cho phép người lưu trú được tiếp nhận hoặc tái nhập viện điều dưỡng. 42 CFR §431.246.

Tái Nhập Viện Điều Dưỡng Sau Thời Gian Nằm Bệnh Viện

Người lưu trú ở viện điều dưỡng có quyền được tái nhập viện sau thời gian nằm bệnh viện. Bất cứ khi nào một người lưu trú được chuyển đến bệnh viện, viện điều dưỡng phải cho phép người lưu trú đó hoặc thành viên gia đình của họ giữ giường của người đó trong tối đa bảy ngày. 22 CCR §72520. Điều này được gọi là giữ giường. Nếu người lưu trú tham gia Medi-Cal, chương trình Medi-Cal sẽ thanh toán chi phí giữ giường trong tối đa bảy ngày. 22 CCR §51535.1.

Viện điều dưỡng phải đưa ra thông báo bằng văn bản về việc giữ giường cho người lưu trú và thành viên gia đình khi người lưu trú được chuyển đến bệnh viện. 22 CCR §72520(b) & 42 CFR §483.15(d). Nếu viện điều dưỡng không tuân thủ, thì viện phải cung cấp giường trống tiếp theo khi kết thúc thời gian nằm bệnh viện. 22 CCR §72520(c).

Hơn nữa, bất kỳ người lưu trú nào có Medi-Cal đều có quyền được tái nhập viện điều dưỡng ngay cả khi thời gian nằm bệnh viện của người lưu trú đó vượt quá bảy ngày. Nếu người lưu trú vẫn cần được chăm sóc tại viện điều dưỡng, viện điều dưỡng phải tiếp nhận người lưu trú về phòng trước đó nếu có hoặc ngay lập tức vào giường đầu tiên có sẵn trong phòng hai giường. 42 CFR §483.15(e).

Việc cơ sở từ chối giữ giường hoặc tái nhập viện cho người lưu trú sau thời gian nằm bệnh viện sẽ được coi là thuyên chuyển không tự nguyện, cho phép người lưu trú có quyền kháng cáo việc thuyên chuyển đó. Bộ Luật H&S §1599.1(h). Để yêu cầu kháng cáo, hãy gọi cho Đơn Vị phụ trách Thuyên Chuyển/Cho Xuất viện và Từ Chối Tái Nhập Viện của Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe theo số (916) 445-9775 hoặc (916) 322-5603 và yêu cầu kháng cáo về tái nhập viện. Nếu người lưu trú đủ điều kiện hưởng Medi-Cal hoặc có nguồn thanh toán khác, người đó có thể ở lại bệnh viện cho đến khi có quyết định cuối cùng của viên chức điều trần Bộ Luật H&S §1599.1(h)(3). Nếu người lưu trú không tham gia Medi-Cal hoặc không có nguồn thanh toán nào khác, phiên điều trần và quyết định cuối cùng phải được thực hiện trong vòng 48 giờ. Bộ Luật H&S §1599.1(h)(5).

Nếu quyết định của phiên điều trần có lợi cho người lưu trú đã bị từ chối tái nhập viện, thì Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe (DHCS) phải nhanh chóng cho phép người lưu trú được tái nhập viện điều dưỡng. §431.246.

Trong vòng ba ngày kể từ ngày nhận được quyết định điều trần yêu cầu tái nhập viện cho người lưu trú, viện điều dưỡng phải tuân thủ quyết định đó và phải nộp giấy chứng nhân tuân thủ cho DHCS. DHCS có thể phạt một cơ sở lên tới \$750 mỗi ngày nếu cơ sở đó không tuân thủ quyết định điều trần hoặc không nộp giấy chứng nhận tuân thủ. Bộ Luật W&I §14126.029.

Xem phần “Kháng cáo một Thuyên Chuyển hoặc Cho Xuất Viện” ở trên để biết thêm về kháng cáo.

Chuyển Đổi sang Medi-Cal

Một người lưu trú đủ điều kiện nhận Medi-Cal sau khi nhập viện chỉ phải trả các khoản phí được Medi-Cal cho phép, được gọi là “khoản chia sẻ chi phí”. 42 CFR §483.10(f)(11), Bộ Luật H&S §1599.69.

Các cơ sở bị cấm chuyển chuyên hoặc cho xuất viện đối với những người lưu trú đã nộp đơn đăng ký Medi-Cal kịp thời và chưa được xác định về khả năng hội đủ điều kiện. Bộ Luật W&I §14124.7, 42 CFR §483.15(c)(1)(i)(E). Nếu đơn đăng ký Medi-Cal ban đầu của người lưu trú bị từ chối nhưng đang kháng cáo, thì người lưu trú đó không được coi là ở trạng thái không thanh toán. Vì vậy, đơn kháng cáo đình chỉ việc phát hiện trạng thái không thanh toán. Cẩm Nang Hoạt Động của Tiểu Bang CMS, Phụ Lục PP – Hướng Dẫn dành cho Người Khảo Sát đối với Các Cơ Sở Chăm Sóc Dài Hạn, tại F622.

Ngoài ra, các cơ sở đều bị cấm chuyển người lưu trú sang phòng khác do thay đổi từ Medicare hoặc thanh toán riêng sang Medi-Cal, ngoại trừ việc người lưu trú có thể được chuyển từ phòng riêng sang phòng hai giường. Bộ Luật W&I §14124.7.

Trục Xuất Người Lưu Trú Sau Khi Khoản Bao Trả Medicare Kết Thúc

Một trong những kiểu trục xuất khỏi viện điều dưỡng phổ biến nhất và bất hợp pháp là đuổi người lưu trú ra ngoài khi khoản bao trả Medicare của họ kết thúc. Những người lưu trú theo Medicare có quyền phản đối các quyết định về khoản bao trả đối với việc lưu trú của họ tại cơ sở điều dưỡng chuyên môn và ở lại cơ sở sau khi khoản bao trả Medicare của họ kết thúc nếu họ vẫn cần chăm sóc tại viện điều dưỡng và dịch vụ chăm sóc của họ vẫn được thanh toán.

Tại các cơ sở được Medi-Cal chứng nhận, người lưu trú theo Medicare có quyền chuyển sang Medi-Cal nếu đủ điều kiện. Bộ Luật W&I §14124.7. Mọi giường trong cơ sở điều dưỡng chuyên môn được Medi-Cal chứng nhận đều được chứng nhận nên tuyên bố của cơ sở về việc không có giường theo Medi-Cal hoặc “chăm sóc dài hạn” là sai sự thật. Phân biệt đối xử với những người lưu trú đang tham gia Medi-Cal hoặc đăng ký tham gia Medi-Cal là bất hợp pháp. Bộ Luật W&I §14124.10, 42 USC §1396r(c)(4).

Thông báo về việc không có khoản bao trả từ Medicare hoặc các công ty bảo hiểm khác không giống như thông báo chuyển chuyên hoặc cho xuất viện từ viện điều dưỡng và không đủ để bắt đầu chuyển chuyên hoặc cho xuất viện.

Nếu viện điều dưỡng đang gây áp lực buộc quý vị phải tự nguyện rời đi khi hết số ngày theo Medicare, quý vị đừng đi. Nói với họ là không thể cho xuất viện nếu không tuân theo tất cả các thông báo và yêu cầu pháp lý khác và việc thay đổi nguồn thanh toán không phải là lý do pháp lý đầy đủ để cho xuất viện.

Để biết thêm thông tin về các quyền chuyển chuyên và cho xuất viện của những người lưu trú theo Medicare, hãy đọc [cảnh báo](#) của CANHR về việc trục xuất khỏi viện điều dưỡng sau khi khoản bao trả Medicare kết thúc và [bản tóm tắt vấn đề về các quyền đối với cho xuất viện của những người thu hưởng Medicare](#) tụt vọt từ Trung Tâm Biện Hộ Medicare.

Lập Kế Hoạch Xuất Viện và Thương Tổn Trong Quá Trình Chuyển Chuyên

Cơ sở phải cung cấp sự chuẩn bị và định hướng đầy đủ cho người lưu trú để đảm bảo việc chuyển chuyên hoặc cho xuất viện an toàn và có trật tự khỏi cơ sở. 42 CFR §483.15(c)(7). Nhân viên nên thực hiện các bước để giảm thiểu lo lắng hoặc trầm cảm không cần thiết và có thể tránh được mà thường đi kèm với việc chuyển chuyên. Hiện tượng này được gọi là “thương tổn trong quá trình chuyển chuyên” và xảy ra khi người lưu trú có ít sự lựa chọn hoặc kiểm soát đối với việc xuất viện của mình.

Viện điều dưỡng cũng phải cung cấp kế hoạch xuất viện cho từng người lưu trú, coi người lưu trú và đại diện của họ là đối tác trong việc lập kế hoạch xuất viện và tập trung vào mục tiêu xuất viện cũng như ưu tiên điều trị của người lưu trú. 42 CFR §483.21(c). Khi một cơ sở dự định chuyển người lưu trú đến một viện điều dưỡng khác, cơ sở đó phải hỗ trợ người lưu trú sử dụng dữ liệu có sẵn về chất lượng của các cơ sở để giúp người lưu trú lựa chọn một cơ sở có thể đáp ứng các ưu tiên chăm sóc và điều trị của mình. Cơ sở cũng phải chia sẻ nhiều thông tin chăm sóc quan trọng với “nhà cung cấp dịch vụ tiếp nhận” trước khi bắt đầu chuyển chuyên hoặc cho xuất viện. 42 CFR §§483.15(c)(2)(iii), 483.21(c)(2).

Nếu có kế hoạch xuất viện về nhà hoặc đến một cơ sở cộng đồng khác, viện điều dưỡng phải lập và ghi lại những giới thiệu phù hợp đến các dịch vụ và nguồn lực trong cộng đồng. Cơ sở phải xây dựng một bản tóm tắt xuất viện giúp tóm tắt lại thời gian lưu trú của người lưu trú và kế hoạch chăm sóc sau xuất viện cho biết nơi người lưu trú dự định cư trú, sắp xếp dịch vụ chăm sóc theo dõi và mọi dịch vụ y tế và phi y tế sau xuất viện. 42 CFR §483.21(c), Bộ Luật H&S §1418.81.

Đuổi Người Lưu Trú

Các cơ sở thường cố gắng “đuổi” những người lưu trú mà họ coi là không mong muốn. Tuy nhiên, không người lưu trú nào có thể được chuyển hoặc cho xuất viện trừ khi đáp ứng được tất cả các yêu cầu về thủ tục đã thảo luận trước đó. Luật pháp ràng buộc các viện điều dưỡng phải cung cấp các dịch vụ cho phép mỗi người lưu trú đạt được hoặc duy trì sức khỏe thể chất, tinh thần và tâm lý xã hội ở mức cao nhất có thể thực hiện được của mình. 42 USC §1396r(b)(2), 42 CFR §483.24. Các cơ sở cố gắng đuổi người lưu trú thường không cung cấp được các dịch vụ như vậy.

Trả Đũa

Một số cơ sở còn cố gắng trục xuất những người lưu trú khi một thành viên trong gia đình nộp đơn khiếu nại lên tiểu bang. Luật tiểu bang cấm viện điều dưỡng đuổi người lưu trú vì có người đã nộp đơn khiếu nại thay mặt người lưu trú. Bất kỳ nỗ lực nào nhằm làm như vậy trong vòng 180 ngày kể từ ngày khiếu nại sẽ bị coi là hành vi trả đũa hoặc phân biệt đối xử. Bộ Luật H&S §1432.

Đóng Cửa Cơ Sở

Nếu cơ sở đóng cửa, luật California yêu cầu cơ sở phải cung cấp cho người lưu trú thông báo bằng văn bản trước tối thiểu 60 ngày, có thể kéo dài thêm tối đa 60 ngày nếu cần. Bộ Luật H&S §1336 -1336.2. Ngoài ra, cơ sở phải có những nỗ lực đáng kể để giảm thiểu thương tổn trong quá trình chuyển như xác định nhu cầu di dời của người lưu trú và đề xuất các bố trí thay thế. Bộ Luật H&S §1336.2. Nếu có từ 10 người lưu trú trở lên sắp xuất viện do đóng cửa, cơ sở phải xây dựng kế hoạch di dời bằng văn bản và nhận được chấp thuận cấp tiểu bang từ Sở Y Tế Công Cộng California. Bộ Luật H&S §1336.2.

Luật liên bang cũng yêu cầu phải thông báo trước ít nhất 60 ngày về việc sắp đóng cửa đến người lưu trú, người đại diện của họ, Sở Y Tế Công Cộng và thanh tra viên chăm sóc dài hạn. Cơ sở không thể tiếp nhận bất kỳ người lưu trú mới nào sau khi thông báo này được gửi đi. Kế hoạch chuyển của viện điều dưỡng phải bao gồm đảm bảo rằng người lưu trú sẽ được chuyển đến cơ sở hoặc môi trường khác phù hợp nhất về chất lượng, dịch vụ và địa điểm, có tính đến nhu cầu, lựa chọn và lợi ích tốt nhất của mỗi người lưu trú. 42 CFR §483.70(l), 42 CFR §483.15(c)(8).

Cuộc Điều Tra của Sở Y Tế Công Cộng California

Ngoài việc nộp đơn kháng cáo lên Sở Dịch Vụ Chăm Sóc Sức Khỏe (như được mô tả ở trên), quý vị có quyền nộp đơn khiếu nại lên Sở Y Tế Công Cộng (DPH) nếu quý vị bị trục xuất hoặc bị từ chối tái nhập viện. DPH là cơ quan của California chịu trách nhiệm cấp phép và kiểm tra các viện điều dưỡng. Nếu quý vị nộp đơn khiếu nại, DPH sẽ tự đưa ra kết luận về việc viện điều dưỡng tuân thủ các yêu cầu chuyển, cho xuất viện và tái nhập viện. Cơ quan này có thể áp dụng các khoản tiền phạt và các hình phạt khác đối với viện điều dưỡng nếu phát hiện các quyền của quý vị đang bị vi phạm. Hãy liên hệ với văn phòng cấp quận của DPH giám sát viện điều dưỡng để nộp đơn khiếu nại. Tờ thông tin của CANHR về việc nộp đơn khiếu nại cung cấp thông tin chi tiết về quy trình khiếu nại.

Lời Khuyên Biện Hộ để Chống Lại Việc Trục Xuất

- **Hãy gọi ngay cho DHCS và DPH nếu quý vị sắp bị chuyển hoặc cho xuất viện mà không có thông báo bằng văn bản theo yêu cầu.** Yêu cầu họ can thiệp ngay lập tức để ngăn chặn việc trục xuất sắp xảy ra.

- **Liên hệ với quản trị viên của viện điều dưỡng.** Giải thích lý do đề xuất chuyển chuyên hoặc cho xuất viện là không phù hợp. Ghi lại cuộc trò chuyện bằng văn bản bằng cách gửi thư cho quản trị viên qua thư bảo đảm.
- **Liên hệ với thanh tra viên.** Chương trình thanh tra viên chăm sóc dài hạn giúp người lưu trú giải quyết xung đột với viện điều dưỡng. Thanh tra viên đôi khi có thể giúp ngăn chặn việc trục xuất không hợp lý hoặc tham gia vào phiên điều trần kháng cáo thay mặt cho người lưu trú.
- **Xem lại thông báo.** Nếu thông báo không bao gồm tất cả thông tin được yêu cầu trong “Thông Báo Bằng Văn Bản”, hãy nêu ra những thiếu sót đó tại phiên điều trần kháng cáo.
- **Xem xét hồ sơ của người lưu trú:** Vì tình trạng sức khỏe của người lưu trú thường có vấn đề nên việc xem xét kỹ lưỡng hồ sơ là điều cần thiết. Quý vị có quyền kiểm tra vào thời điểm hợp lý trước ngày điều trần (và tại phiên điều trần) tất cả các tài liệu và hồ sơ được viện điều dưỡng sử dụng tại phiên điều trần. Hãy yêu cầu viện điều dưỡng cung cấp những hồ sơ này trước phiên điều trần. Thông báo cho viên chức điều trần nếu viện không cung cấp hồ sơ.
- **Đánh giá kế hoạch chuyển chuyên, cho xuất viện.** Truy vấn về kế hoạch tại phiên điều trần nếu cơ sở không có kế hoạch xuất viện phù hợp hoặc đang lên kế hoạch để chuyển người lưu trú đến một cơ sở không thể đáp ứng nhu cầu của người lưu trú hoặc đã xây dựng kế hoạch mà không tham khảo ý kiến người lưu trú.
- **Truy vấn về các chuyển chuyên đến những viện điều dưỡng khác.** Khi các viện điều dưỡng tuyên bố rằng họ không thể đáp ứng nhu cầu của người lưu trú, họ thường lên kế hoạch chuyển người lưu trú đó đến một viện điều dưỡng khác được cấp phép và chứng nhận giống hệt. Nếu điều này xảy ra, hãy chỉ ra rằng kế hoạch chuyển chuyên của viện xác nhận việc chăm sóc tại viện điều dưỡng là cần thiết và kế hoạch chuyển chuyên phản ánh việc viện điều dưỡng hiện tại đã không cung cấp dịch vụ chăm sóc cần thiết và theo yêu cầu.
- **Ngay lập tức khiếu nại việc từ chối tái nhập viện đối với một người lưu trú nằm bệnh viện.** Nếu viện điều dưỡng từ chối tái nhập viện cho một người lưu trú nằm bệnh viện, hãy nộp đơn kháng cáo lên DHCS càng sớm càng tốt. Kháng cáo đưa ra cho người lưu trú quyền ở lại bệnh viện cho đến khi có quyết định điều trần.
- **Liên hệ với CANHR nếu viện điều dưỡng phớt lờ lệnh tái nhập viện từ DHCS.** CANHR đang giám sát việc tuân thủ các lệnh tái nhập viện của viện điều dưỡng.
- **Kháng cáo các từ chối của Medi-Cal.** Nếu chuyển chuyên/cho xuất viện dựa trên việc không thanh toán vì Medi-Cal đã từ chối khả năng hội đủ điều kiện hoặc khoản bao trả cho việc lưu trú tại viện điều dưỡng, thì người lưu trú nên kháng cáo cả việc chuyển chuyên/cho xuất viện và việc từ chối của Medi-Cal. Có một quy trình kháng cáo riêng đối với các từ chối của Medi-Cal.
- **Đừng nhầm lẫn giữa từ chối khoản bao trả với thông báo chuyển chuyên và cho xuất viện.** Việc từ chối khoản bao trả của Medicare, các chương trình chăm sóc do Medicare quản lý và các công ty bảo hiểm khác giải quyết vấn đề thanh toán cho dịch vụ chăm sóc của quý vị chứ không phải quyền của quý vị được ở trong viện điều dưỡng. Tất cả người lưu trú, bao gồm cả những người đã bị từ chối khoản bao trả, đều có quyền đối với thông báo về chuyển chuyên và cho xuất viện khỏi viện điều dưỡng và có quyền kháng cáo trước khi bất kỳ việc chuyển chuyên hoặc cho xuất viện nào được thực hiện.

H&S đề cập đến Bộ Luật An Toàn và Sức Khỏe California; W&I đề cập đến Bộ Luật Phúc Lợi và Định Chế California; 22 CCR đề cập đến Tiêu Đề 22 của Bộ Luật Các Quy Định của California; 42 USC đề cập đến Tiêu Đề 42 của Bộ Luật Hoa Kỳ; và 42 CFR đề cập đến Tiêu Đề 42 của Bộ Luật Các Quy Định Liên Bang.

Để biết thêm thông tin về các quyền đối với thuyên chuyển, cho xuất viện và tái nhập viện, hãy liên hệ với CANHR theo số (800) 474-1116.